

પાનિયમ - નંબર અઠાર

ત્રણ વખત 250

Jeff Pippenger

2026-02-25

હવે આપણે દાનિયેલ અગિયારના બારમા વચનના કેટલાક તાત્પર્યો પર વિચાર કરીશું, અને ત્યારબાદ "250" વર્ષોની ત્રણ રેખાઓને અગિયારથી પંદરમા વચનોના ઇતિહાસમાં લાવીશું, જેનો પરિપૂર્તિ ઇ.સ.પૂ. 200માં થયેલા પાનિયમના યુદ્ધમાં થયો હતો. ઇ.સ.પૂ. 457માં શરૂ થયેલી "250" વર્ષોની રેખા ઇ.સ.પૂ. 207માં પૂર્ણ થાય છે, એ અવધિના મધ્યમાં, જે રાફિયા ના યુદ્ધથી શરૂ થાય છે અને પાનિયમના યુદ્ધે સમાપ્ત થાય છે. નીરોની રેખામાં આવેલા "250" વર્ષો કોન્સ્ટેન્ટાઇનના ત્રણ-પગથિયાવાળા ઇતિહાસ સાથે સમાપ્ત થાય છે, જેને 313, 321 અને 330 વર્ષો દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યા છે. યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સના "250" વર્ષો 4 જુલાઈ, 2026ના રોજ પૂર્ણ થાય છે.

નીરોની રેખા પ્રથમ સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકામાં, અને પછી વિશ્વમાં, પશુની પ્રતિમાની પરીક્ષણ-અવધિના ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ઇ.સ.પૂ. 457ની રેખા ટ્રમ્પને સૈન્ય દૃષ્ટિએ બે યુદ્ધો વચ્ચેના એક મધ્યબિંદુ પર સ્થાપિત કરે છે. 1776થી વિસ્તરતી અવધિ ટ્રમ્પના અંતિમ રાષ્ટ્રપતિપદ માટે પણ એક મધ્યબિંદુને ચિહ્નિત કરે છે. આ રેખાઓને તેમની યોગ્ય સ્થિતિમાં મૂકવા માટે, અમે પ્રથમ બારમા વચનને, તથા રશિયા અને પુતિનના પતનને સંબોધીશું. પછી "250" વર્ષોની ત્રણ રેખાઓને, અને ત્યારબાદ હસમોનિયન વંશની રેખાને. આ રેખાઓ સ્થાપિત થયા પછી, અમે પીતરને પાનિયમ સાથે સુસંગતતામાં મૂકશું. જ્યારે આ રેખાઓ સ્થાપિત થઈ જશે, ત્યારે આપણે ઓળખી શકીશું કે 18 જુલાઈ, 2020નો સંદેશ કેવી રીતે સુધારવામાં અને પ્રખ્યાપિત કરવામાં આવવાનો છે, અને કે તે યોયેલની પુસ્તકનો સંદેશ છે.

યહૂદાનો રાજા ઉઝ્ઝિયા અને મિસરના રાજા પ્તોલેમી

રાફિયાના યુદ્ધમાં અગિયારમા વચનની પરિપૂર્તિ કરનાર ઇતિહાસ રાજા ઉઝ્ઝિયાહના ઇતિહાસ સાથે સુસંગત છે. જ્યારે યશાયા શુદ્ધ કરવામાં આવે છે અને ઉત્તરવર્ષાના સંદેશની ઘોષણા કરવા સશક્ત બનાવવામાં આવે છે, ત્યારે તેની બોલાહટ ઉઝ્ઝિયાહના મૃત્યુ થયેલા વર્ષમાં આવી.

જે વર્ષે રાજા ઉઝ્ઝિયાહનું અવસાન થયું, તે વર્ષે મેં પણ પ્રભુને સિંહાસન પર બેઠેલા જોયા, ઉચ્ચ અને અતિ ઉન્નત; અને તેમના વસ્ત્રનો આછલો મંદિરને ભરતો હતો. યશાયાહ 6:1.

રાફિયાના યુદ્ધમાં વિજય પછી તરત જ પ્તોલેમીએ પ્રગટ કરેલા બળવા સાથે સમાનતા ધરાવતા અને તેના અનુરૂપ એવા બળવાએ ઉઝ્ઝિયાહના મરણને પૂર્વગામી બનાવ્યું હતું. ઉઝ્ઝિયાહ અને પ્તોલેમી એવા દક્ષિણના રાજાના પ્રતીકો છે, જેના હૃદયે ગર્વ ધારણ કર્યો છે, અને જે રાજ્યસત્તાને ચર્ચસત્તા સાથે જોડવાનો પ્રયત્ન કરીને બળવો કરે છે. જ્યારે ઉઝ્ઝિયાહે ચર્ચ અને રાજ્યને જોડવાનો પ્રયત્ન કર્યો, ત્યારે તેના કપાળ પર આવેલો કુષ્ઠરોગ પશુની મુદ્રાનો પ્રતિરૂપ હતો.

અને ત્રીજો દૂત તેઓના પાછળ ગયો, અને ઊંચા સ્વરે કહેતો હતો, જો કોઈ મનુષ્ય પશુ અને તેની પ્રતિમાની ઉપાસના કરે, અને પોતાના કપાળ પર, અથવા પોતાના હાથે તેની છાપ ગ્રહણ કરે, તો તે પણ દેવના ક્રોધની દ્રાક્ષમધુ પીશે, જે તેના પ્રકોપના પાત્રમાં ભેળસેળ વિના રેડવામાં આવી છે; અને તે પવિત્ર દૂતોની હાજરીમાં, તથા મેષશિશુની હાજરીમાં, અગ્નિ અને ગંધકથી યાતના પામશે: અને તેમની યાતનાનો ધૂમ્ર સદાકાળ સુધી ઊઠતો રહે છે: અને જે લોકો પશુ અને તેની પ્રતિમાની ઉપાસના કરે છે, અને જે કોઈ તેના નામની છાપ ગ્રહણ કરે છે, તેઓને દિવસ કે રાત આરામ નથી. પ્રકાશન 14:9-11.

ત ચારબાદ ઉઝ્બેકિસ્તાન ઝયાહ ચર્ય અને રાજ્ય ને એકત્રિત કરવાની તેની બળવાખોર કોશિશના સમયથી શરૂ થતી ક્રમશઃ મુત્તયુગ ક્રિયાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ત ચારપછી તે પોતાના પુત્ર સાથે અગિયાર વર્ષ સુધી ચાલેલી અશક્ત સહ-રાજસત્તાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ઉઝ્બેકિસ્તાન ઝયાહ પોતાના બળવા પછી અગિયાર વર્ષ જીતી ચો હતો. તેના બળવાના આરંભમાં રવિવારના કાયદાનું પ્રતીક રહેલું છે, જ્યારે ચર્ય અને રાજ્ય ને એકત્રિત કરવામાં આવે છે અને પશુની મુદ્રા અમલમાં મૂકવામાં આવે છે. અગિયાર વર્ષ પછી તે મર્યો, જે તેની યહૂદાના દક્ષિણ રાજ્યના રાજા તરીકેની રાજ્ય સત્તાના અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે મહિમાવંત દેશ હતો, જે સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા છે.

પોલેમી સાથેના ભવિષ્યવાણીય સંબંધમાં, ઉઝ્બેકિસ્તાન ઝયાહ યહૂદાહ, મહિમાવંત દેશ અને ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટવાદનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યારે પોલેમી મિસરનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે અજગરની શક્તિ છે, અને જેના ધર્મનું સ્વરૂપ આત્માવાદ છે. જ્યારે આ બંને રાજાઓને સમાનાંતર રેખાઓ તરીકે વિચારવામાં આવે છે, ત્યારે ઉઝ્બેકિસ્તાન મહિમાવંત દેશનું દૃષ્ટાંત રહેતો નથી, અને સાથે મળીને તેઓ બે રાષ્ટ્રોના પ્રતીક બની જાય છે. મિસર અને યહૂદાહ આત્માવાદ અને ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટવાદના ધર્મોના પ્રતીકો છે. તેઓ રાજ્ય અને ચર્યના પ્રતીક છે. તેઓ જે રાજ્યકૌશલ્ય અને ચર્યકૌશલ્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યારે તેઓ એક પ્રતીક તરીકે ગોઠવાયેલા હોય છે, ત્યારે તેમાં બે રાષ્ટ્રો સમાવિષ્ટ હોય છે; જેમ કે મેદીઓ અને પર્શીઓ હતા, જેમ કે ફ્રાંસનું મિસર અને સોદોમ હતા, જેમ કે સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકાનાં રિપબ્લિકન અને પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડા છે, જેમ કે ઇઝરાયેલ અને યહૂદાહનાં ઉત્તર અને દક્ષિણ રાજ્યો હતા, તેમજ જેમ કે મૂર્તિપૂજક રોમ અને પાપલ રોમ હતા. બે રાજ્યોના પ્રતીક તરીકે, તેઓ ભવિષ્યવાણી મુજબ ચેરુશાલેમના મંદિર સાથે એકત્રિત બંધાયેલા છે, જ્યાં ઉઝ્બેકિસ્તાન અને પોલેમી બન્ને ચેરુશાલેમના મંદિરમાં બલિ અર્પણ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો. બે રાષ્ટ્રો, જે બન્ને એક જ પવિત્રસ્થાન સામે બળવો કરે છે.

આ બાબત નોંધવી મહત્વપૂર્ણ છે કે બંને રાજાઓનું બળવો ચેરુશાલેમના મંદિર સાથે સંબંધિત હતું, જે તે મંદિરનું પ્રતીક છે જ્યાં દાનિયેલે દસમા અધ્યાયમાં ખ્રિસ્તને જોયા હતા. આ બંને રાજાઓના ઇતિહાસો યુકેનિયન યુદ્ધ પર એકસરખા મળે છે, અને આવું કરતાં તેઓ 2014માં પોતાની સાક્ષી શરૂ કરે છે. બંને સૈન્ય વિજયો દ્વારા ઊંચા ઉઠાવવામાં આવ્યા, જેમનું પ્રતિનિધિત્વ અગિયારમી કલમમાં રાફિયા ના યુદ્ધ દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. રાફિયા બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના છઠ્ઠા રાજ્યની સીમાભૂમિ અને રવિવારના કાયદાની ત્રિવિધ સંઘનું ચિહ્ન છે. તે કલીશિયા સંઘર્ષશીલથી કલીશિયા વિજયી તરફના પરિવર્તનની પણ સીમા છે.

2014 પછી, સૌથી ધનિક રાજાએ 2015માં રાષ્ટ્રપતિપદ માટે ચૂંટણી લડવાનો પોતાનો આશય જાહેર કર્યો. 2020માં સૌથી ધનિક રાજા, જે રિપબ્લિકન શિંગડાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, તેને તેનું પ્રાણઘાતક ઘા લાગ્યું, જે પછીથી આરોગવામાં આવવાનું હતું. 2022માં યુકેનિયન યુદ્ધ ઉગ્ર બન્યું. ત્યારબાદ 2024ની ચૂંટણીમાં, પદ તેરમાંના પરિપૂર્ણતારૂપે, ટ્રમ્પ પાછો ફર્યો. 2023ના જુલાઈમાં, રણમાં એક અવાજ સંભળાયો. 31 ડિસેમ્બર, 2023ના રોજ પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડાનું પુનરુત્થાન થયું, અને તેવી જ રીતે 2024ની ચૂંટણીમાં રિપબ્લિકન શિંગડાનું પણ, જ્યારે ટ્રમ્પ પાછો ફર્યો; અને પછી 2025માં, મંદિરની કસોટીના આગમન સાથે પાયાની કસોટી સમાપ્ત થઈ.

૧૯૮૯

૧૯૮૯માં જે સત્યોની મુદ્રા ખોલવામાં આવી હતી તે દ્વિરૂપ હતી. સુધારણા આંદોલનોની ભવિષ્યવાણીય સમાનતાઓ અને દાનિયેલ અગિયારના અંતિમ છ પદો એક જ સમયે અનમુદ્રિત કરવામાં આવ્યા હતા. પદ ચાલીસના પ્રારંભિક સંદેશને સ્થાપિત કરવા માટે કેટલીક નિશ્ચિત ભવિષ્યવાણીય નિયમોનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો. એ જ સત્યોમાંથી કેટલીક હવે એ જ પદના ગુપ્ત ઇતિહાસની ચાવી છે, જ્યાં તે ભવિષ્યવાણીય રત્નો શોધવામાં આવ્યા હતા. હું તમને એક ઉદાહરણ આપું છું.

૧૯૮૯માં, એડવેન્ટિઝમમાં દાનિયેલની છેલ્લી છ આયતો શું દર્શાવે છે તે બાબતે કોઈ એકીકૃત સમજણ નહોતી. આ એકીકરણનો અભાવ ટ્વિગુણ હતો. આ આયતોના અર્થ બાબતે કોઈ સર્વસંમતિ નહોતી. જેમણે આ આયતોની સમજણ હોવાનો દાવો કર્યો, તેમણે માનવીય વિચારો રજૂ કર્યા, જેમાં પતિત પ્રોટેસ્ટન્ટવાદ અને કેથોલિકવાદનું ધર્મશાસ્ત્ર મિશ્રિત હતું—એ જન્મસિદ્ધ વારસો જે તેમણે ૧૮૬૩ની બળવાખોરીમાં તેમના પૂર્વજોથી મેળવ્યો હતો, જ્યારે તેમણે યરોબઆમની સ્થાપનાત્મક બળવાખોરીમાં આજ્ઞાભંગી ભવિષ્યવક્તાની ભૂમિકા પૂર્ણ કરી હતી. આ આયતો શું છે તે વિષેના તે વ્યક્તિગત વિચારો, શ્રેષ્ઠ સ્થિતિમાં પણ, ખાનગી અર્થઘટનો જ હતા. આ આયતો વિષેના તેમના વિચારો અથવા તો મૂળભૂત ભવિષ્યવાણીય લાગુપ્રયોગને વિરુદ્ધ હતા, અને ઘણી વાર તો તે આયતો વિશેની એ જ મૂળ ધારણાને પણ વિરોધી હતા, જેને તેઓ પોતે ઓળખાવતા હતા.

અમે તે વચનોમાં જે જોયું હતું તે તમામ છ વચનોની એક સુસંગત સમજણ હતી. અમે જે સંદેશાની સુસંગતતા જોઈ, તે જ મને મારી સમજણ રજૂ કરવા પ્રોત્સાહિત કરતી હતી, ત્યારે પણ જ્યારે મને ખબર હતી કે આખું એડવેન્ટિઝમ મેં જે સમજ્યું હતું તેને નકારી કાઢતું હતું. તે વચનો વિષે અમે જે સમજ્યાં હતાં તે પ્રથમ વખત ૧૯૯૬માં પ્રકાશિત થયું હતું, અને ત્યાં રજૂ કરાયેલી તે સમજણ માત્ર વધુ જ દૃઢ બનતી ગઈ છે, જેમ જેમ ત્રીસ વર્ષનો સમય વિતી ગયો છે!

જો તમે *The Time of the End* સામયિકમાં આવેલું સૌથી પહેલું સંદર્ભ ધ્યાનમાં લો, તો તમને *Testimonies*, volume 9, page 11 મળે છે. ૯/૧૧ પહેલાં પાંચ વર્ષ, આ સામયિક ૯/૧૧ થી શરૂ થાય છે. એ સમજણોમાંથી એક, જેણે મને પ્રોત્સાહિત કર્યો, એ હતી કે યાળીસમા વચનમાં “અંતના સમયમાં” ઉત્તર અને દક્ષિણના રાજાઓ શાબ્દિક શક્તિઓ નહીં, પરંતુ આધ્યાત્મિક શક્તિઓ હતા. તે સમયે, હું પહેલેથી જ જાણતો હતો કે Sister White એ કહ્યું છે કે Daniel અને Revelation ની પુસ્તકો એક જ પુસ્તક છે, અને Daniel માં આવેલી એ જ ભવિષ્યવાણીની રેખા John દ્વારા Revelation માં આગળ લેવામાં આવી છે. મેં શોધ્યું હતું કે Revelation અગિયારમાં, જે ૧૭૯૮ ના અંતના સમયને આવરી લેતા ઇતિહાસમાં પૂર્ણ થયું હતું, તે અધ્યાય પર Sister White ની ટિપ્પણી સ્પષ્ટ રીતે શીખવે છે કે France આધ્યાત્મિક Egypt હતી, અને તે એટલી જ સ્પષ્ટ હતી કે Revelation સત્તરમાં, પશુ પર બેઠેલી વ્યભિચારિણી આધ્યાત્મિક Babylon હતી.

સિસ્ટર વ્હાઈટ દ્વારા તે બે શક્તિઓની ઓળખ The Great Controversy માં આપવામાં આવી છે, અને તે ટિપ્પણીઓ યોદ્ધા તથા દાનિયેલની સાક્ષીને એકસાથે બાંધે છે. દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારમાં દક્ષિણના રાજાની વ્યાખ્યા એ એવી શક્તિ છે જે મિસરને નિયંત્રિત કરે છે, અને ઉત્તરનો રાજા એ એવી શક્તિ છે જે બાબેલને નિયંત્રિત કરે છે. જ્યારે બાઇબલ અને Spirit of Prophecy એ પરસ્પર સહકારથી દાનિયેલ અને પ્રકાશનને એકસાથે લાવી આ મુદ્દાને સિદ્ધ કરવા દ્વારા એક સત્ય સ્થાપિત કર્યું હતું, ત્યારે તે એવી બાબત હતી જેને હું કોઈ ભ્રમિત ધર્મશાસ્ત્રીને, અથવા સ્વનિર્ભર સેવા-કાર્યના કોઈ ભ્રમિત સ્વયંનિયુક્ત નેતાને, ક્યારેય સમર્પિત કરી શક્યો નહીં.

રાફિયાના યુદ્ધના પ્રતીકો તરીકે પ્લોવેમી અને ઉઝ્ઝયાહને, અને તેમના હૃદયો ઊંચા ઉઠ્યા પછી થતી અનુપરિણામોને સમજવું, એ આ તથ્યથી નિયંત્રિત છે કે પ્લોવેમી તે અજગર-શક્તિનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે રોમની પ્રતિનિધિ-શક્તિને પરાજિત કરે છે, પરંતુ અંતે તે જ પ્રતિનિધિ-શક્તિ સામે હારી જાય છે, જેણે દસમી કલમમાં અને ૧૯૮૯માં પ્લોવેમીને પરાજિત કર્યો હતો. ઐતિહાસિક ભિન્નતાઓ હેતુપૂર્વકની અને મહત્વપૂર્ણ છે.

જ્યારે ઉઝ્ઝા ઝીયાહ ચર્ચ અને રાજ્ય ને એકત્ર લાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે ત્યારે તેને પશુનો છાપ મળે છે; ઉઝ્ઝા ઝીયાહ જ તે ભલ્લુ યદેશ છે, અને ૧૯૮૯માં સંદેશાની શરૂઆતમાં ભલ્લુ યદેશ એક મુખ્ય ઘટના હતો. ભલ્લુ યદેશ શું સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા છે, કે સાતમા-દિવસની એડવેન્ટિસ્ટ ટચર્ચ? તે સમયે જેઓ આ

ભૂલભરેલા વિચારને પકડી રાખતા હતા કે ભલે તે દેશ એ એડવેન્સિટ્ડ ટેકનોલોજી ધરાવે છે—અને તેઓમાંથી કોઈ હજુ પણ એવું કરે—તેઓ દલીલ કરતાં કે પંચાલીસમા શ્વેત રાષ્ટ્રોનો ભલે તે પવિત્ર પર્વત નિશ્ચિત પહોંચે દેવની ચર્ય હતો; તેથી તેમના માટે તેનો અર્થ એવો થયો કે પર્વત અને દેશ એક જ પ્રતીક હતા. માનવસહજ પ્રમાણભૂત તર્ક, એમ હું માનું છું.

ઉઝ્બેકિસ્તાન મહિમાવંત દેશ છે, અને પોલેમી મિસર છે. મહિમાવંત દેશ તરીકે ઉઝ્બેકિસ્તાન પાસે પ્રોટેસ્ટન્ટવાદ અને ગણરાજ્યવાદ—આ બે શિંગડા છે. પોલેમીની રાજકીય અભિવ્યક્તિ સામ્યવાદ અને તેના વિવિધ સ્વરૂપો છે, અને પોલેમીની ધાર્મિક અભિવ્યક્તિ આત્માવાદ અને તેના વિવિધ સ્વરૂપો છે. અજગર-શક્તિનું એક લક્ષણ એ છે કે તે સંઘબંધન છે, પરંતુ ખોટો પ્રભુવક્તા, જે મહિમાવંત દેશ છે, તે બે શિંગડાવાળું એક જ રાષ્ટ્ર છે.

દાનિયેલ અગિયારમા અધ્યાયનો ચાલીસમો પદ સ્થાપિત કરે છે કે 1989માં સોવિયેત સંઘ દૂર કરી દેવામાં આવ્યો ત્યારે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ પાપાસત્તાની પ્રતિનિધી શક્તિ હતી. આ સત્ય પ્રકાશન તેરમા અધ્યાયના બે શિંગડાવાળા પૃથ્વીના પશુની ભૂમિકાની સાથે સુસંગત છે, કારણ કે આ બે પુસ્તકો એક જ છે.

અને મેં પૃથ્વીમાંથી ઉપર આવતા બીજા એક પશુને જોયો; અને તેને મેષશાવક જેવા બે શિંગડાં હતા, અને તે અજગરની જેમ બોલતો હતો. અને તે તેની સામે પ્રથમ પશુનું સર્વ સત્તા ચલાવે છે, અને પૃથ્વીને તથા તેમાં વસનારાઓને તે પ્રથમ પશુની ઉપાસના કરાવે છે, જેના મરણકારક ઘા સાજો થયો હતો. પ્રકટીકરણ 13:11, 12.

પ્રકટીકરણ તેર સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા ને પાપાસત્તાનું પ્રતિનિધિ સામર્થ્ય તરીકે ઓળખાવે છે, કારણ કે પૃથ્વીમાંથી નીકળતું પશુ સમુદ્રમાંથી નીકળેલા અને “તેની સામે” આવેલ પશુની “સમસ્ત સત્તાનો ઉપયોગ કરે છે.” બીજા વચનમાં મૂર્તિપૂજક રોમના અજગરએ પાપાસત્તાને તેની શક્તિ, આસન અને મહાન અધિકાર આપ્યો હતો. “શક્તિ” તરીકે અનુવાદિત થયેલો શબ્દ શક્તિનો અર્થ દર્શાવે છે, પરંતુ બારમા વચનમાં “શક્તિ” તરીકે અનુવાદિત થયેલો શબ્દ જુદો છે, જેનો અર્થ “સોંપાયેલ અધિકાર” એવો થાય છે.

સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા પાપાસત્તાનું પ્રતિનિધિ શક્તિરૂપ છે; પાપાસત્તાને મૂર્તિપૂજક રોમ દ્વારા પૂર્વછાયિત કરવામાં આવ્યું હતું, જેણે વચન બેમાં દર્શાવ્યા મુજબ પોતાની સૈન્ય અને આર્થિક સહાય પાપાસત્તાને આપી હતી. આમ કરીને મૂર્તિપૂજક રોમ સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકાનો પણ પૂર્વછાયો હતો, જે પાપાસત્તાની શક્તિના અશુદ્ધ કાર્યો કરવા માટે પોતાના “રથો, જહાજો અને અશ્વસૈનિકો” પણ આપશે.

જ્યારે દસમું, અગિયારમું અને પંદરમું વચન દર્શાવતાં ત્રણ યુદ્ધો ઇતિહાસમાં પૂર્ણ થયા, ત્યારે દરેક યુદ્ધમાં એન્ટિયોકસ મેગ્ગસ હાજર હતો. આ હકીકત દર્શાવે છે કે આ ત્રણ યુદ્ધોમાં પ્રતિનિધિત્વ પામતી સત્તા પશુની એક પ્રતિનિધિ સત્તા છે, કારણ કે હંમેશા એન્ટિયોકસ જ છે, અને 1989માં એન્ટિયોકસ યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સની પ્રતિનિધિ સત્તા હતો.

વચન સોળના રવિવાર કાયદા તરફ દોરી જતી ત્રણ લડાઈઓ પર આલ્ફા અને ઓમેગાની છાપ છે, અને સત્યની રચના પણ છે. પ્રથમ લડાઈ અને ત્રીજી લડાઈમાં સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા છે, જે પ્રથમ અને અંતિમ લડાઈમાં એક આલ્ફા અને ઓમેગાને ઓળખાવે છે. વચન સોળના રવિવાર કાયદા તરફ દોરી જતી આ ત્રણ લડાઈઓ સત્યની છાપ પણ ધરાવે છે. નાઝી યુક્રેનની પ્રતિનિધિ શક્તિ મધ્યની લડાઈ છે, જે હિબ્રૂ શબ્દ “સત્ય”ના બંધારણમાં મધ્ય વેમાર્કના બળવાખોરીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ ત્રણ લડાઈઓ 1989થી રવિવાર કાયદા સુધીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેનો અર્થ એ છે કે તેઓ વચન ચાલીસના “છુપાયેલા ઇતિહાસ”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

પ્રકાશન અઠ્યાય ૧૧નો અગિયારમો પદ ૨૦૨૩ને તે બિંદુ તરીકે ઓળખાવે છે, જ્યાં બે શિંગડા ફરી જોવા મળે છે. દાનિયેલ અઠ્યાય ૧૧નો અગિયારમો પદ ઇતિહાસના એ જ સમયગાળાને ઓળખાવે છે.

ભવિષ્યવાણીની આંતરિક રેખા અને ભવિષ્યવાણીની બાહ્ય રેખા ૨૦૨૩માં પરસ્પર સુસંગત થાય છે. આંતરિક રેખા તે “વસ્તુ” છે, જેને દાનિયેલે સમજી હતી, અને બાહ્ય રેખા તે “દર્શન” છે, જેને તેણે સમજી હતી.

દાનિયેલ જે મંદિરની પરીક્ષા દર્શાવે છે તે બાવીસમા દિવસે આરંભી, અને 9/11 પછી બાવીસ વર્ષ—જે બિંદુએ યશાયા મંદિરમાં પ્રવેશ્યો—તમને 2023 સુધી લઈ જાય છે. યશાયા, અગિયાર વર્ષ સુધી કુષ્ઠરોગ સાથે જીવ્યા પછી ઉઝિઝ્યાહના મૃત્યુને 9/11 પર ઓળખે છે. મંદિર ઊભું કરવાની ક્રિયામાં પ્રથમ પાયાં નાખવાનું, અને ત્યારબાદ મંદિર બાંધવાનું તથા શિખરપથ્થર સ્થાપવાનું સમાવેશ થાય છે, જે પછી ત્રીજી લિટમસ પરીક્ષાની તરફ દોરી જાય છે, જે લેવીયવ્યવસ્થા ત્રેવીસની રેખામાં તુરીઓના પર્વ દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે. અનંત સુસમાચારનું આંતરિક કાર્ય બાહ્ય રેખાના ઇતિહાસ દરમિયાન પૂર્ણ થાય છે. અગિયારમા વાક્યમાં પૂતિનને ટોલેમી દ્વારા પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યો છે, અને રાજા ઉઝિઝ્યાહ દક્ષિણના રાજાની તે દૃષ્ટાંત માટે બીજું સાક્ષ્ય પ્રદાન કરે છે, જે સૈન્યસફળતા દ્વારા ઊંચકાય છે અને ત્યારબાદ ધર્મના ક્ષેત્રમાં પોતાને પ્રવેશાવવાનો પ્રયાસ કરે છે.

દક્ષિણનો રાજા ક્રોધથી પ્રેરિત થશે, અને બહાર નીકળી તેની સાથે, અર્થાત્ ઉત્તરનાં રાજા સાથે, યુદ્ધ કરશે; અને તે એક વિશાળ સૈન્ય ઊભું કરશે; પરંતુ તે સૈન્ય તેના હાથે સોંપવામાં આવશે. અને જ્યારે તે તે સૈન્યને દૂર કરી નાખશે, ત્યારે તેનું હૃદય ગર્વથી ઊંચું થશે; અને તે અનેક દસ હજાર લોકોને પાડી નાખશે; પરંતુ તેથી તે બળવાન નહીં બનશે. દાનિયેલ 11:11, 12.

ઉરિયા સ્મિથ પ્તોલેમી ફિલોપેટરના ઇતિહાસ અને યરુશાલેમના મંદિરમાં બલિદાન અર્પણ કરવાનો તેના પ્રયાસ વિષે ચર્ચા કરે છે.

“પ્તોલેમી પાસે પોતાની વિજયનો સારો ઉપયોગ કરવા જેટલી વિવેકબુદ્ધિ ન હતી. જો તેણે પોતાની સફળતાનો અનુસરણ કરીને આગળ વધ્યું હોત, તો તે સંભવતઃ એન્ટિયોકસના સમગ્ર રાજ્યનો સ્વામી બની ગયો હોત; પરંતુ માત્ર થોડાં ધમકીઓ અને થોડાં ભયપ્રદર્શનો કરીને જ સંતોષ માનતાં, તેણે શાંતિ કરી, જેથી તે પોતાની પશુસ્વભાવની વાસનાઓની નિરંતર અને અંકુશવિહીણ તૃપ્તિમાં પોતાને સમર્પિત કરી શકે. આ રીતે, પોતાના શત્રુઓને જીત્યા પછી પણ, તે પોતાના દોષોથી પરાજિત થયો; અને જે મહાન નામ તે સ્થાપિત કરી શક્યો હોત તેને ભૂલીને, તેણે પોતાનો સમય ભોજનવિલાસ અને કામલોલુપતામાં વિતાવ્યો.”

“પોતાની સફળતાને લીધે તેનું હૃદય ઊંચું થયું, પરંતુ તેથી તે બળવાન બન્યો હતો એવું નહોતું; કારણ કે તેણે તેનો જે અપકીર્તિકર ઉપયોગ કર્યો, તેણે તેના પોતાના પ્રજાજનોને જ તેની વિરુદ્ધ બળવો કરવા પ્રેર્યા. પરંતુ તેના હૃદયનું આ ઉન્નત થવું વિશેષ કરીને યહૂદીઓ સાથેના તેના વ્યવહારોમાં પ્રગટ થયું. યરુશાલેમમાં આવીને તેણે ત્યાં બલિઓ અર્પણ કર્યા, અને તે સ્થળના કાયદા અને ધર્મના વિરોધમાં મંદિરના પરમપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશ કરવાની તેને અત્યંત ઇચ્છા હતી; પરંતુ બહુ મુશ્કેલીથી, તોય તેને રોકવામાં આવ્યો, તેથી તે સમગ્ર યહૂદી જાતિ વિરુદ્ધ ક્રોધથી દહકતો તે સ્થાનથી નીકળી ગયો અને તરત જ તેમની વિરુદ્ધ ભયંકર અને નિર્દય સત્તામણી આરંભી. અલેક્ઝાન્ડ્રિયામાં, જ્યાં યહૂદીઓ અલેક્ઝાન્ડરના દિવસોથી વસતા આવ્યા હતા, અને સર્વાધિક અનુગ્રહિત નાગરિકોના વિશેષાધિકારો ભોગવતા હતા, આ સત્તામણીમાં યૂસેબિયસ મુજબ ચાલીસ હજાર અને જેરોમ મુજબ સાઠ હજાર લોકો માર્યા ગયા. મિસરીઓનો બળવો અને યહૂદીઓનો સંહાર નિશ્ચિતપણે તેના રાજ્યમાં તેને મજબૂત કરવા યોગ્ય ન હતા, પરંતુ તેના રાજ્યને લગભગ સંપૂર્ણપણે વિનાશ તરફ ધકેલી દેવા પૂરતા હતા.”

Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

ઇ.સ.પૂર્વે ૨૧૭માં રાફ્રિયા ખાતે પ્તોલેમી ફિલોપાટરની સૈન્યવિજયે પ્તોલેમીને બળવાન બનાવ્યો નહોતો, પરંતુ તેના કારણે “તેનું હૃદય ઊંચું થયું.” યુકેનિયન યુદ્ધમાં વિજય પુતિનને બળવાન બનાવશે નહિ, પરંતુ તે “તેનું હૃદય ઊંચું કરશે,” જેમ સૈન્યસફળતાએ રાજા ઉઝિઝ્યાહનું હૃદય ઊંચું કર્યું હતું.

અને ઉઝિઝયાએ સમસ્ત સૈન્ય માટે ઢાલો, ભાલા, શિરસ્રાણો, બખ્તરો, ધનુષ્યો અને પથ્થર ફેંકવા માટેની ગોફણો તૈયાર કરાવી. અને તેણે યરુશાલેમમાં કુશળ પુરુષોએ શોધી કાઢેલાં યંત્રો બનાવડાવ્યાં, જેથી તે મીનારો પર અને કોટના બુરજો પર રાખવામાં આવે, અને તેમની દ્વારા બાણો તથા મોટા પથ્થરો છોડવામાં આવે. અને તેનું નામ બહુ દૂર સુધી પ્રસિદ્ધ થયું; કેમ કે તેને અદ્ભુત રીતે સહાય મળતી રહી, જ્યાં સુધી તે શક્તિશાળી ન થયો. પરંતુ જ્યારે તે શક્તિશાળી થયો, ત્યારે તેનું હૃદય તેના વિનાશ સુધી ગર્વથી ઉન્નત થયું; કેમ કે તેણે પોતાના દેવ યહોવા વિરુદ્ધ અપરાધ કર્યો, અને ધૂપની વેદી પર ધૂપ સળગાવવા માટે યહોવાના મંદિરની અંદર ગયો. ૨ કાળવૃત્તાંત ૨૬:૧૪-૧૬.

દક્ષિણના બે રાજાઓ, જેઓનાં હૃદયો સૈન્યવિજયોથી ઉન્નત થયા હતા, એ જ મંદિરની અંદર પ્રવેશીને અર્પણ ચઢાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો, જે કરવાની અનુમતિ માત્ર યાજકને જ હતી. બંને પ્રસંગોમાં, યાજકોએ ગર્વીલા રાજાઓના એવા પ્રયત્નોનો પ્રતિકાર કર્યો. ત્યારબાદ એક રાજાએ યહૂદીઓ પર પ્રતિશોધાત્મક કાર્યવાહી શરૂ કરી, અને બીજો કપાળ પર કુષ્ઠરોગથી પ્રહારિત થયો.

અને યાજક અઝર્યા તેની પાછળ અંદર ગયો, અને તેની સાથે યહોવાના અશી યાજકો હતા, જે પરાક્રમી પુરુષો હતા. અને તેઓએ રાજા ઉઝિઝયાહનો વિરોધ કર્યો અને તેને કહ્યું, “ઉઝિઝયાહ, યહોવાને ધૂપ ચઢાવવું તારી બાબત નથી, પરંતુ આરોનના પુત્રો એવા યાજકોની બાબત છે, જેઓ ધૂપ ચઢાવવા માટે પવિત્ર કરવામાં આવ્યા છે; પવિત્રસ્થાનમાંથી બહાર નીકળ; કારણ કે તું અપરાધી થયો છે; અને યહોવા દેવ તરફથી તે તારા માન માટે નહીં ગણાશે.” ત્યારે ઉઝિઝયાહ ક્રોધિત થયો, અને ધૂપ ચઢાવવા માટે તેના હાથમાં ધૂપદાન હતું; અને જ્યારે તે યાજકો પર ક્રોધિત હતો, ત્યારે યહોવાના ભવનમાં, ધૂપવેદીની બાજુએ, યાજકોની સામે જ તેના કપાળ પર કુષ્ઠ પ્રગટ થયું. અને મુખ્ય યાજક અઝર્યા તથા બધા યાજકોએ તેની તરફ જોયું, અને જુઓ, તેના કપાળ પર કુષ્ઠ હતું; અને તેઓએ તેને ત્યાંથી દોડી કાઢ્યો; હા, તેણે પોતે પણ જલદી બહાર જવું કર્યું, કારણ કે યહોવાએ તેને આઘાત કર્યો હતો. અને રાજા ઉઝિઝયાહ તેના મરણના દિવસ સુધી કુષ્ઠી રહ્યો, અને કુષ્ઠી હોવાને કારણે અલગ ઘરમાં રહેતો હતો; કેમ કે તે યહોવાના ભવનથી અલગ પાડી દેવામાં આવ્યો હતો; અને તેનો પુત્ર યોથામ રાજાના ઘર ઉપર હતો, અને દેશના લોકોને ન્યાય આપતો હતો. હવે ઉઝિઝયાહના બાકીના કાર્યો, પહેલા અને છેલ્લા, આમોઝના પુત્ર યશાયા ભવિષ્યવક્તાએ લખ્યા. 2 કાળવૃત્તાંત 26:17-22.

2014માં, યૂરોપના વૈશ્વિકવાદીઓ અને ઓબામા શાસને યુકેન રાષ્ટ્ર પર એક રંગ ક્રાંતિનો પ્રારંભ કર્યો. 2022માં રશિયાએ એક આક્રમણ શરૂ કર્યું, જે અંતે પુટિન અને રશિયાની વિજય તરફ દોરી જશે; જે દક્ષિણના રાજાઓ પ્લોલેમી અને ઉઝિઝયાહ દ્વારા પ્રતીકરૂપે રજૂ થાય છે. બારમી કલમ કહે છે કે પુટિનના વિજય પછી, “તેનું હૃદય ઊંચું થશે; અને તે અનેક દસ હજારોને પાડી નાખશે; છતાં તેનાથી તે બળવાન થશે નહીં.” ત્યારબાદ ઇતિહાસ તેના રાજ્યના ક્રમશઃ પતનનો નોંધ લે છે.

ક્રમશઃ થતા પતનથી તેના મૃત્યુ સુધીની સ્થિતિ આવી, અને જ્યારે એન્ટિયોકસ મહાન રાફ્રિયા ખાતે થયેલા પોતાના પરાજયનો બદલો લે છે, ત્યારે એન્ટિયોકસ હવે ટોલેમી ફિલોપેટર સાથે સંકળાયેલો રહ્યો ન હતો; તે સમયે એન્ટિયોકસ એવા નાનકડા બાળકનો સામનો કરી રહ્યો હતો, જે ત્યારે મિસરનો શાસક હતો. બાળક અંતિમ પેઢીનું પ્રતીક છે; તેથી એક સ્તરે, પેનિયમ ખાતે એન્ટિયોકસ જે બાળ-રાજાને પરાજિત કરે છે, તે દક્ષિણના રાજ્યની અંતિમ પેઢી છે. વ્યવહારિક સ્તરે, બાળ-રાજા એન્ટિયોકસની શક્તિની સરખામણીએ દુર્બળતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

“૮ ટોલેમી ફિલોપેટર અને એન્ટિયોખસ વચ્ચે થયેલી શાંતિ ચૌદ વર્ષ સુધી ટકી. દરમિયાન ૮ ટોલેમી અંતિમધ્ય પાન અને ૮ ચલિયારના કારણે મરી ગયો, અને તેના પછી તેનો પુત્ર , ૮ ટોલેમી એપિફેનીસ, જે તે સમયે ચાર કે પાંચ વર્ષનું બાળક હતું, સિંહાસન પર આવી ગયો. એ જ સમયગાળા દરમિયાન એન્ટિયોખસે પોતાના રાજ્ય માં થયેલા બળવાઓને દમન કરીને, પૂર્વીય પ્રદેશોને વશમાં લઈને અને તેમને આજ્ઞા પાલનમાં સિંચી થઈ કરીને, જ્યારે યુવાન એપિફેનીસ મિસરના સિંહાસન પર આવી ગયો ત્યારે કોઈપણ

અભિયાન માટે અવકાશમાં હતો; અને પોતાની સત્તાનો વિસ્તાર કરવા માટે આટલી અનુકૂળ તક હાથમાંથી જવા દેવી યોગ્ય નહીં માની, તેણે “અગાઉના કરતાં મોટું” એક વિશાળ સૈન્ય ઊભું કર્યું (કારણ કે તેણે પોતાની પૂર્વીય અભિયાનમાં ઘણી સેનાઓ એકત્રી કરી હતી અને વિશાળ ધનસંપત્તિ પ્રાપ્ત કરી હતી), અને શિશુ રાજા પર સહેલી જીતની આશા રાખીને મિસર વિરુદ્ધ કૂચ કરી. તે કેટલો સફળ થયો, તે આપણે હવે જ જોશું; કારણ કે અહીં આ રાજ્યને નાકારોબારમાં નવી ગૂંચવણો પ્રવેશ કરે છે, અને ઇતિહાસના રંગમંચ પર નવા પાત્રો પ્રવેશિત થાય છે.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 255.

દક્ષિણનો રાજા

રશિયાના અંતિમ પગલાંનું રૂપરેખાંકન કરવું, એટલે ભવિષ્યવાણીના દક્ષિણના રાજાના અંતિમ પગલાંનું રૂપરેખાંકન કરવું. આત્મિક દક્ષિણના રાજાની એક ભવિષ્યવાણીય વિશેષતા, જે 1798માં અંતકાળના સમયે ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસમાં પ્રગટ થયો—તે કેવી રીતે પોતાના અંત સુધી પહોંચે છે, તે છે. આ ઉત્તરનાં રાજા અને ખોટા ભવિષ્યવક્તાની પણ એક ભવિષ્યવાણીય વિશેષતા છે. વિશ્વને આમંગિડોન તરફ દોરી જતી આ ત્રણેય શક્તિઓના એવા અંત છે, જે દેવના વચનમાં વિશિષ્ટ રીતે ઓળખાવવામાં આવ્યા છે. પુતિન અને રશિયા સાથે જે કંઈ થશે, તે દક્ષિણના રાજાની ભૂતકાળની રેખાઓમાં પૂર્વછાયિત કરવામાં આવ્યું હશે.

દક્ષિણના આધ્યાત્મિક રાજાના પતનના ઉદાહરણોનું પ્રતિરૂપ દક્ષિણના પ્રથમ આધ્યાત્મિક રાજાના પતન દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું હતું, જે ક્રાંતિના સમયગાળામાં નાસ્તિક ફ્રાન્સ હતો. દક્ષિણના રાજ્યના પતનમાં દક્ષિણના રાજાનો પતન પણ સમાવેશ પામે છે. નેપોલિયનનો પતન ફ્રાન્સના પતનને અનુરૂપ છે, અને દક્ષિણના આગામી રાજ્ય, જે રશિયા હતું, તેના પતન સાથે પણ સુસંગત છે. આધુનિક દક્ષિણના રાજા તરીકે રશિયાનો પ્રારંભ ક્રાંતિમાં થયો હતો, જેમ ફ્રાન્સનો, દક્ષિણના રાજા તરીકે, પ્રારંભ ક્રાંતિથી થયો હતો.

ક્રાંતિ એ અજગરનું લક્ષણ છે, જે દક્ષિણના રાજાઓનું પ્રતીક છે. અજગર—દક્ષિણના રાજાનો મુખ્ય પ્રતીક—શેતાન છે; અને જ્યારે તે સહસ્રાબ્દીના અંતે ક્રાંતિ કરવાનો પ્રયાસ કરે છે, ત્યારે સ્વર્ગમાંથી અગ્નિ નીચે ઉતરી આવે છે અને તેને ભસ્મ કરી નાખે છે. શરૂઆતમાં સ્વર્ગમાં થયેલો તેનો બળવો, સહસ્રાબ્દીના સમાપન સમયે થતા તેના બળવાના અલ્ફા સમાન હતો.

1798માં, ફ્રાંસે ફ્રેન્ચ ક્રાંતિ દરમિયાન ભવિષ્યવાણીના અર્થમાં દક્ષિણના આધ્યાત્મિક રાજા તરીકે સિંહાસન ગ્રહણ કર્યું. તે ક્રાંતિ યુરોપના રાષ્ટ્રોમાંથી વકરતી આગળ વધતી ગઈ અને અંતે રશિયન ક્રાંતિ સુધી પહોંચી, જેના તરત જ પછી એ જ વર્ષમાં બોલ્શેવિક ક્રાંતિ આવી.

૧૯૧૭ની રશિયન ક્રાંતિ બે મુખ્ય પગથિયાંથી બનેલી હતી: ફેબ્રુઆરી ક્રાંતિ (જેણે ઝારવાદી રાજાશાહીને ઉથલી નાખી, નિરંકુશ શાસનનો અંત લાવ્યો, અને સોવિયતો સાથેના દ્વિસત્તાકીય કાળની વચ્ચે એક અસ્થાયી સરકારની સ્થાપના કરી) અને ઓક્ટોબર ક્રાંતિ (જેને બોલ્શેવિક ક્રાંતિ પણ કહેવામાં આવે છે, જેમાં લેનીનની આગેવાની હેઠળ બોલ્શેવિકોએ સત્તા કબજે કરી, જેના પરિણામે સોવિયત શાસનની સ્થાપના થઈ અને સામ્યવાદ/કમ્યુનિઝમ તરફનો માર્ગ પ્રસસ્ત થયો).

ઇતિહાસિક વિશ્લેષણોમાં અને ક્રાંતિકારી સિદ્ધાંતમાં (વિશેષ કરીને ટ્રોટ્સ્કી, લકઝેમ્બર્ગ, અને સમાનતાઓ દર્શાવતા અન્ય માર્ક્સવાદી દૃષ્ટિકોણોમાં), ફ્રેન્ચ ક્રાંતિ (1789–1799) ઘણી વાર રશિયન ઘટનાઓના પ્રવાહનું પ્રતિરૂપ દર્શાવતી અથવા તેના માટે એક રૂપરેખા પૂરી પાડતી માનવામાં આવે છે. ફ્રેન્ચ ક્રાંતિનાં તે બે પગલાં, જેઓ આ રશિયન તબક્કાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતાં હતાં, આ છે:

- પ્રારંભિક મધ્યમ/સંવિધાનિક ચરણ (આશરે 1789–1792), જે ફેબ્રુઆરી ક્રાંતિ સાથે સુસંગત છે.
- ફ્રાન્સનું આ ચરણ બાર્સ ટીલના કિલ્લા પર ઘાવા સાથે, એસ્પેટે સ-જનરલ/રાષ્ટ્રીય સભાના આલ્બાન

સાથે, સામંતી વિશેષાધિકારોના ઉચ્છેદ સાથે, માનવ અધિકારોની ઘોષણા સાથે, અને જી રૉલિન્સ તથા મધ્યમ સુધારાવાદીઓના અધિન સંવિધાનિક રાજતંત્ર ની સ્થાપના સાથે આરંભ્યું. તેણે નિરંકુશ રાજતંત્ર ને ઉખેડી નાખ્યું, પરંતુ બૂજ વર્ગ/ઉદાર શાસનના તત્ત્વો અને ટ્રિ/વિવાદિત સત્તા-રચનાઓ (ઉદાહરણ તરીકે, સભા અને અવિરત રહી ગયેલા રાજતંત્ર વચ્ચે) જાળવી રાખી. તે જ રીતે, ફેબ્રુઆરી 1917એ ઝારશાહીને સમાપ્ત કરી, પરંતુ તે બૂજ વર્ગ અસ્થાયી સરકાર અને સોવિયેત સ સાથેની ટ્રિ સત્તા-તરફ દોરી ગઈ.

- ઉગ્ર/જેકોબિન તબક્કો (આશરે 1792-1794, જેમાં પ્રજાસત્તાકની સ્થાપના, લુઈસ XVIનું દંડવધ, અને રોબેસ્પિઅર તથા જેકોબિન/કમિટી ઓફ પબ્લિક સેફ્ટી હેઠળનો આતંકનો શાસનકાળ સામેલ છે) ઓક્ટોબર (બોલ્શેવિક) ક્રાંતિ સાથે સુસંગત છે. જેકોબિનોએ વધુ મધ્યમવાદી ગિરોન્ડિનો પાસેથી ઉગ્ર કાર્યવાહી દ્વારા સત્તા કબજે કરી, પ્રજાસત્તાકની ઘોષણા કરી, પ્રતિ-ક્રાંતિને દમન કરી, અને ક્રાંતિને વધુ ઊંડા સામાજિક રૂપાંતર તથા આંતરિક/બાહ્ય ધમકીઓ સામેના સંરક્ષણ તરફ ધકેલી. આ તે રીતે પ્રતિબિંબિત થાય છે જેમ બોલ્શેવિકોએ અસ્થાયી સરકારને પલટી નાખી, સર્વહારા/સર્વહારાની તાનાશાહીનું શાસન સદૃઢ કર્યું, અને ક્રાંતિકારી સમાજવાદને આગળ વધાર્યો.

આ સમાનતાઓ એ વાતને ઉજાગર કરે છે કે ક્રાંતિઓ ઘણીવાર એક નિશ્ચિત ધોરણને અનુસરે છે: જૂના શાસનપ્રણાલી વિરુદ્ધનો પ્રારંભિક વ્યાપક બળવો (જેનું નેતૃત્વ મધ્યમવાદી/બુર્જુઆ શક્તિઓ કરે છે), અને ત્યારબાદ સંકટની વચ્ચે ક્રાંતિને 'બચાવવા' અને તેને વધુ ઊંડી બનાવવા માટે કટ્ટરપંથીઓ દ્વારા સત્તાનો વધુ ઉગ્ર કબજો. બોલ્શેવિકોએ પોતે જ જાગૃતપણે ફ્રાંસના ઉદાહરણનો આશ્રય લીધો હતો, અને પોતાના ઓક્ટોબર બળવાને જેકોબિન સત્તાપલટા સમાન ગણ્યો હતો—પ્રતિક્રાંતિને અટકાવવા અને ક્રાંતિની સંભાવનાને પૂર્ણ કરવા માટે આવશ્યક.

આ પ્રકારશાસ્ત્રીય સમાનતા Trotskyની *History of the Russian Revolution* જેવી કૃતિઓમાં દેખાય છે (જ્યાં રશિયામાં ટ્રિ-સત્તાના તબક્કાની ફ્રાંસમાં સમાન ગતિશીલતાઓ સાથે સ્પષ્ટ સરખામણી કરવામાં આવે છે) અને Rosa Luxemburgના રશિયન ઘટનાક્રમ અંગેના લેખોમાં પણ દેખાય છે, જ્યાં તે નોંધે છે કે રશિયન ક્રાંતિનો પ્રથમ સમયખંડ (માર્ચ-ઓક્ટોબર) ફ્રેન્ચ (અને અંગ્રેજી) ક્રાંતિઓની રૂપરેખાને અનુસરે છે, અને બોલ્શેવિક સત્તાગ્રહણ જેકોબિન ઉદયને સમાનાંતર છે.

ઈસુ હંમેશા આરંભ દ્વારા અંતને દૃષ્ટાંતરૂપે રજૂ કરે છે, અને દક્ષિણના પ્રથમ આત્મિક રાજા તરીકે નેપોલિયનનો પતન ક્રાંતિના આરંભકાળના માર્ગચિહ્નોને અનુસરીને થયો હતો, અને આમ કરતાં તેણે સોવિયેત યુનિયનના પતનનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હતું.

નેપોલિયનનો ક્રમશઃ (પગલું-દર-પગલું) પતન સોવિયેત સંઘના ધીમે-ધીમે થતા અવસાદ અને 1991ના પતન સાથે ખૂબ નજીકથી સુસંગત છે, એ જ પ્રતિરૂપાત્મક માળખામાં જેમાં ફ્રાંસીસી ક્રાંતિના બે તબક્કાઓએ રશિયન ક્રાંતિના ફેબ્રુઆરી અને ઓક્ટોબર 1917ના તબક્કાઓનું પૂર્વચિહ્ન કર્યું હતું. આ સમાનાન્તરતા ઉત્તર-ઉગ્રવાદી એકીકરણના તબક્કા (બોનાપાર્ટવાદ) અને તેના અનિવાર્ય ઉકેલાઈ જવાના પ્રવાહ સુધી વિસ્તરે છે. આ દૃષ્ટિ સામાન્ય ઐતિહાસિક રૂઢિઓ અને માર્ક્સવાદી વિશ્લેષણો — ખાસ કરીને ટ્રોટ્સ્કીના The Revolution Betrayed તથા સંબંધિત કૃતિઓમાં આવેલા વિશ્લેષણો — બંનેમાંથી ઉદ્ભવે છે; આ વિશ્લેષણો નેપોલિયનને બોનાપાર્ટવાદના આદર્શ પ્રતિરૂપ તરીકે ગણે છે: એવું શક્તિશાળી વ્યક્તિકેન્દ્રિત શાસન, જે ક્રાંતિની ઉગ્ર પરાકાષ્ઠા પછી ઊભું થાય છે, વર્ગો વચ્ચે સંતુલન જાળવે છે, ક્રાંતિની મુખ્ય રચનાત્મક સિદ્ધિઓને સંરક્ષિત રાખે છે (જ્યારે તેની લોકશાહી ગતિશીલતાને દમન કરે છે), વ્યક્તિગત/સૈનિક-અમલદારી સામ્રાજ્ય રચે છે, અતિપ્રસરણ પામે છે, અને પછી તબક્કાવાર પતન ભોગવે છે, જેના પરિણામે જૂની વ્યવસ્થાની આંશિક પુનઃસ્થાપના થાય છે.

નેપોલિયનનો બોનાપાર્ટવાદી ઉદય ૨ ટાલિનવાદી સત્ત 1-સુદ્ધ ઢીકરણને સમાનાંતર છે જેકોબિન ઉગ્રવાદી તબક્કા અને થર્મિડોરિયન પ્રતિક્રિયા (1794) પછી, અસ્થિર ડિરેક્ટરી (1795-1799) આવે છે; નેપોલિયનનો 18 બ્રુમેરનો તખ્તાપલટ (1799) કોન્સ્યુલેટની સ્થાપના કરે છે, અને ત્યારબાદ સામ્રાજ્ય (1804) ઊભું થાય છે. તે બૂર્જુવા ક્રાંતિની સિદ્ધિઓને સંહિતાબદ્ધ કરે છે અને પ્રસારિત કરે છે (નેપોલિયનિક કોડ, સામંતી વિશેષાધિકારોનો અંત, શક્તિશાળી કેન્દ્રિત રાજ્ય), પરંતુ તેમને સત્તાવાદી શાસન, સૈન્ય ગૌરવ અને નવી અગ્રવર્ગીય વ્યવસ્થાને અધિનસ્ત બનાવે છે.

બોલ્શોવિક/ઓક્ટોબરનાં ઉગ્ર તબક્કા અને પ્રારંભિક સોવિયેત પ્રયોગો પછી, નોકરશાહીજન્ય અધઃપતન શરૂ થાય છે (ખાસ કરીને 1920ના દાયકાના મધ્યકાળથી). સ્ટાલિનનું સત્તાસંકેન્દ્રકરણ ડાબેરી વિરોધને પરાજિત કરે છે, “એક દેશમાં સામ્યવાદ”ને અમલમાં મૂકે છે, અને પોલીસ/લશ્કરી-નોકરશાહી તાનાશાહી ઊભી કરે છે. આયોજનબદ્ધ અર્થતંત્ર અને રાષ્ટ્રીયકૃત માલિકી (ઓક્ટોબરની મુખ્ય સિદ્ધિઓ) જાળવી રાખવામાં આવે છે, પરંતુ આંતરરાષ્ટ્રીયતાનો ત્યાગ કરીને તેમને વિશેષાધિકારભોગી જાતિના સાધનોમાં રૂપાંતરિત કરવામાં આવે છે.

બંને કિસ્સાઓમાં ક્રાંતિકારી ઊર્જા “સ્થિર” કરી દેવામાં આવે છે અને તેને એકમાત્ર વ્યક્તિ અથવા યંત્રણા હેઠળ રાજ્યસત્તા તથા તેના વિસ્તરણ તરફ પુનર્દિશિત કરવામાં આવે છે (ટ્રોટ્સ્કીએ સ્ટાલિનના શાસનને સ્પષ્ટપણે “સોવિયેત બોનાપાર્ટવાદ”નું એક સ્વરૂપ ગણાવ્યું હતું, જે કોન્સ્યુલેટ કરતાં નેપોલિયનના સામ્રાજ્યને વધુ નજીક હતું).

પગલુંદર પગલું ધરાશાયી થવું

આ જ મૂળભૂત સમરોપન છે—પતન કોઈ એક અચાનક ઘટના નથી, પરંતુ અતિપ્રસરણ, આંતરિક વિરોધાભાસો, સૈન્ય કાદવકચરાં, પરિધીય નિયંત્રણના ક્ષય, નિષ્ફળ સુધારાઓ, અને અંતિમ વિઘટન/પુનઃસ્થાપનથી પ્રવર્તિત ક્ષયોની અનુક્રમિક શ્રેણી છે.

નેપોલિયનિક પક્ષ (1812 થી 1815)

- 1812: રશિયા પર વિનાશકારી આક્રમણ—ગ્રાંદ આરમે (600,000 પુરુષો) પુરવઠા-વ્યવસ્થા, શિયાળો, અને પ્રતિરોધ દ્વારા ચકનાચૂર થઈ ગઈ. વિનાશક વળાંકબિંદુ; પ્રતિષ્ઠા અને માનવશક્તિનો વિશાળ નુકસાન.
- 1813: તેની વિરુદ્ધ ગઠબંધન રચાય છે; લાઇપ્ઝિગ ખાતે પરાજય (“રાષ્ટ્રોની લડાઈ”)—જર્મન મૈત્રીઓ તથા પ્રદેશોની હાનિ; સામ્રાજ્ય સિકુડવાનું શરૂ થાય છે.
- 1814: મિત્રરાષ્ટ્રો ફ્રાન્સના મૂળ પ્રદેશ પર આક્રમણ કરે છે; પેરિસ પતન પામે છે; નેપોલિયન ગાદી છોડે છે અને એલ્બા ટાપુ પર નિર્વાસિત કરવામાં આવે છે.
- 1815: સંક્ષિપ્ત પુનરાગમન (હન્ડ્રેડ ડેઝ), વોટરલૂ ખાતે અંતિમ પરાજય; સેન્ટ હેલેના ખાતે કાયમી નિર્વાસન; બર્બન રાજશાહીનું પુનઃસ્થાપન (ક્રાંતિકારી પ્રાસિઓનો પ્રતિક્રિયાવાદી પછાડો, જોકે સંપૂર્ણ નહીં—કેટલાક કાનૂની/વહીવટી ફેરફારો યથાવત્ રહ્યા).

સોવિયેત પક્ષ (1970ના દાયકાથી 1991 સુધી)

- 19૯૦ના દાયકાના અંતિમ વર્ષોથી 1૯૮૦ના દાયકામાં: આર્થિક સ્થગનતા (બ્રેઝનેવના શાસન હેઠળનું “zastoi”), સતત અછત, તકનીકી પાછળ પડવું, અને અમેરિકા/NATO સાથેની પંગુ બનાવી નાખે એવી હથિયાર દોડ—વ્યવસ્થાત્મક અતિપ્રસરણ અર્થતંત્રને અંદરથી ખોખલું કરવા લાગે છે.

- 1979-1989: અફઘાનિસ્તાન યુદ્ધ —સોવિયેતનું “વિયેતનામ”; દલદલે સંસાધનો, મનોબળ અને આંતરરાષ્ટ્રીય પ્રતિષ્ઠાને ખંખેરી નાખ્યાં (આઠ ચંડ ચાત્રક સમાનતાને નોંધો: નેપોલિયન રશિયામાં નષ્ટ થયો; યુએસએસઆર એક દુર્ગમ, અડગ પ્રતિરોધક રંગભૂમિમાં રક્ત સ્રાવથી નબળું પડ્યું).
- 1985-1989: ગોર્બાચોવના પેરેસ્ટ્રોઇકા/ગ્લાસનોસ્ત સુધારાઓ (પ્રણાલીને “બચાવવાનો” પ્રયત્ન, જાણે નેપોલિયનના અંતિમ સમયમાં કરાયેલા કેટલાક સમાયોજનો જેવા) તેના વિસંગતિઓને ઢાંકી રાખવા બદલે બહાર પાડી અને વેગ આપે છે; પૂર્વીય ગઠબંધનના ઉપગ્રહ રાજ્યો બળવો કરે છે અને મુક્ત થઈ જાય છે (બર્લિન દિવાલ 9 નવેમ્બર, 1989ના રોજ પડે છે, અને 1989-1990 દરમિયાન સર્વત્ર શાસનો ધ્વસ્ત થાય છે)—“બાહ્ય સામ્રાજ્ય”નું નુકસાન, નેપોલિયન દ્વારા સહયોગી રાજ્યોના નુકસાન જેવું જ.
- 1990-1991: આંતરિક રાષ્ટ્રવાદી સંકટો, ગણરાજ્યો સાર્વભૌમત્વ જાહેર કરે છે; ઓગસ્ટ 1991નું કટ્ટરપંથી કૂનાટકીય રીતે નિષ્ફળ જાય છે; ગોર્બાચેફ 25 ડિસેમ્બર, 1991ના રોજ રાજીનામું આપે છે; યુએસએસઆર 15 રાજ્યોમાં વિઘટિત થાય છે. ત્યારબાદ પુંજીવાદી પુનઃસ્થાપના થાય છે (યેલ્સિન-યુગની શોક થેરાપી, ઓલિગાર્કો, ખાનગીકરણ)—જે બર્બન પુનઃસ્થાપનને સમાન છે: પૂર્વ-ક્રાંતિશીલ વર્ગના તત્ત્વો (અથવા તેમના સમકક્ષો) પાછા ફરે છે, અને કેટલીક વહીવટી રચનાઓ જાળવી રાખતાં સંપૂર્ણ ક્રાંતિકારી સંપત્તિ-સંબંધોને પાછા ધકેલી દે છે.

બંને પ્રસંગોમાં, “સામ્રાજ્ય” (French Continental System સામે Soviet Eastern Bloc/COMECON influence) બહારથી અંદરની તરફ વિખંડિત થાય છે, આંતરિક ક્ષય વધુ તેજ બને છે, અંતિમ સંકટ તેની ખોખલીતાને ઉઘાડે છે, અને જૂની સામાજિક શક્તિઓ ફરીથી પોતાને સ્થાપિત કરે છે (monarchy/capitalism). Bonapartism અસ્થિર અને અસમર્થનીય સાબિત થાય છે—ટ્રોટ્સ્કીએ કહ્યા મુજબ, “પિરામિડ તેના નોખા અગ્રબિંદુ પર સંતુલિત” હોય તેમ—કારણ કે તે ક્રાંતિના લોકશાહી આધારને દબાવી રાખવા પર આધારિત છે, જ્યારે શત્રુતાપૂર્ણ બાહ્ય દબાણોની વચ્ચે તેના આર્થિક આધારનું રક્ષણ કરે છે (પરંતુ તેને વિકૃત પણ કરે છે). વ્યાપક ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ જોવામાં આવે તો સોવિયેત પતન “અયાનક” નહોતું, પરંતુ તે ધીમે ધીમે વધતી આંતરિક સડણનું પરિપૂર્ણ પરિષ્કાર હતું; જેમ નેપોલિયનનું સામ્રાજ્ય પણ રાતોરાત અદૃશ્ય થઈ ગયું નહોતું, પરંતુ અનુક્રમિક પરાજયો દ્વારા ક્ષીણ થતું ગયું, ત્યાં સુધી કે પુનઃસ્થાપન થયું.

ફ્રાંસ અને સોવિયેત સંઘનો આરંભ અને અંત રાજા ઉઝિઝયા અને ટોલેમીની સાક્ષી સાથે સુસંગત છે. ટોલેમી ચોથો ફિલોપાતોર રાફિયાના યુદ્ધમાં (ઈ.પૂ. 217) ઉત્તરનાં રાજા (એન્ટ્યોકસ ત્રીજો) સામે નિર્ધારક વિજય મેળવે છે, પરંતુ “તેના દ્વારા તે મજબૂત નહીં થાય”—તે લાભને આગળ ધપાવવાને બદલે શાંતિ કરે છે, વૈભવ અને આત્મોત્કર્ષમાં પાછો ફરે છે, અને પછી (3 Maccabees 1-2 માં જળવાયેલ વર્ણન અનુસાર) પોતાની વિજયયાત્રા પછી ટોલેમી યરુશાલેમની મુલાકાત લે છે. તેનું હૃદય ગર્વથી ઊંચું થયું હોવાથી, તે પરમપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશવાનો અને પોતે જ બલિ અર્પણ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે—આ સચ્ચા દેવ સામે સત્તા હડપ કરવાની અને બળવાખોરીની ક્રિયા હતી. તેને દૈવી પ્રહાર થાય છે (અંગવિકલતા), તેનો અપમાન થાય છે, અને તે દેવના લોકો પર અત્યાચાર તરફ વળી જાય છે. ત્યારપછી તેનું રાજ્ય પ્રગતિશીલ અધોગતિનું એક રાજ્ય બને છે: નૈતિક ભ્રષ્ટતા, આંતરિક બળવો, અને મૃત્યુ સુધી શક્તિનો ક્ષય. આ રાજા ઉઝિઝયા (2 Chronicles 26:16-21)નું સયોટ પ્રતિબિંબ છે, જેનું હૃદય સૈન્યવિજય પછી ગર્વથી ઊંચું થયું હતું, અને જેણે પછી ધૂપ અર્પવા માટે મંદિરમાં પ્રવેશ કર્યો (યાજકોની સત્તા હડપ કરતાં), અને જેને કપાળ પર કુષ્ઠરોગથી પ્રહાર થયો, જે જાહેર અને દૃશ્યમાન ન્યાય હતો. ત્યારથી ઉઝિઝયા મૃત્યુ સુધી એકાંતમાં રહ્યો, યહોવાના ભવનથી વિચ્છિન્ન—તાત્કાલિક વિનાશને બદલે ધીમો અને લાંબો અંત.

બંને દક્ષિણી રાજાઓ છે, જેઓનો ગર્વ યેરુશાલેમમાં મંદિર-અતિક્રમણ રૂપે પ્રગટ થાય છે; અને ત્યારબાદ તાત્કાલિક પતનને બદલે ક્રમશઃ ક્ષયકારક અંત આવે છે. આ દરેક અનુગામી “દક્ષિણના રાજા” માટે પ્રતિરૂપાત્મક નમૂનો છે.

1798: ફ્રાંસ આધ્યાત્મિક રીતે દક્ષિણનો રાજા બને છે

“અંતકાળના સમયમાં” (1798), નાસ્તિક ફ્રાન્સ (એ સત્તા જેણે હમણાં જ મિસરની આધ્યાત્મિક લક્ષણો પ્રગટ કર્યા હતા—પ્રકાશિતવાક્ય 11:8 મુજબ દેવનો ખુલ્લો ઇનકાર) ઉત્તરનો રાજા (પાપાસત્તા) સામે ધક્કો મારે છે, પોપને બંધક બનાવીને. નેપોલિયન એ ધક્કાનો સૈન્યરૂપ અવતાર છે. 1798માં ફ્રાન્સ દક્ષિણના મુગટને ધારણ કરે છે, કારણ કે તે એ જ નાસ્તિક આત્માને ઊંચો કરે છે, જેનો અવતાર પ્રાચીન મિસરે કર્યો હતો.

પરંતુ જેમ પ્લોવેમી પોતાની “વિજયનો સંપૂર્ણ લાભ લઈ” શક્યો નહીં, તેમ ફ્રેન્ચ ક્રાંતિનો ઉગ્ર તબક્કો પણ પોતાની સિદ્ધિઓને ટકાવી રાખી શક્યો નહીં કે તેને પૂર્ણ રીતે બહાર પ્રસરાવી શક્યો નહીં. નાસ્તિકતાનું તત્ત્વચિંતન પરિપક્વ બને છે અને શાસનની નવી વાણી શોધે છે તેમ દક્ષિણનો મુકુટ આગળ પસાર થાય છે.

પ્રગતિશીલ નેતૃત્વના પ્રતીકો: નેપોલિયનથી લેનીન સુધી અને ત્યાંથી સ્ટાલિન સુધી

આ ત્રણ યાદ્રસ્થિત નથી; તેઓ ક્રમશઃ આગળ વધતા અંતો છે—જેમાં દરેક દક્ષિણના રાજાની પોતાની જ ધીમી વિઘટનપ્રક્રિયા તરફની ગતિમાં વધુ એક તબક્કાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. નેપોલિયન—1798 પછીનું પ્રથમ મહાન પ્રતીક. મિસરમાં (શાબ્દિક દક્ષિણમાં) વિજયી બની, તે અતિસીમા સુધી આગળ વધે છે (1812નું રશિયન અભિયાન એક વિપત્તિ હતું), જેના પરિણામે તેના પરિધિય સામ્રાજ્યને પગલું પગલું કરીને નુકસાન થવા માંડે છે (1813–1814), તે અંતિમ પરાજય ભોગવે છે (વોટરલૂ 1815), અને તેને બે વાર નિર્વાસિત કરવામાં આવે છે. નેપોલિયન એક ક્રમશઃ, તબક્કાવાર પતનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે—બિલ્કુલ પ્લોવેમી અને ઉઝ્મિયાહ સમાન.

લેનીને 1917ની ઓક્ટોબર ક્રાંતિમાં તાજ કબજે કર્યો. બોલ્શેવિક “ધક્કો” જૂની વ્યવસ્થાના વિરુદ્ધના યુદ્ધને (ધાર્મિક સત્તા સહિત) ચાલુ રાખે છે. પરંતુ ઉગ્ર તબક્કો સ્થિર રહી શકતો નથી; લેનીનનું પોતાનું આરોગ્ય વહેલેથી જ નિષ્ફળ થવા લાગે છે, અને પ્રણાલી ધીમે ધીમે અધિકારીશાહી સ્વરૂપ ધારણ કરવા લાગે છે.

સ્ટાલિન, સમેકર્તા (સોવિયેત બોનાપાર્ટિઝમ), ક્રાંતિને સૈનિક-નોકરશાહી સામ્રાજ્યમાં “જમાવી દે” છે; તે મુખ્ય સિદ્ધિઓને જાળવી રાખે છે (રાષ્ટ્રીયકૃત અર્થવ્યવસ્થા—નેપોલિયનના કોડના સામંતવાદ-વિરોધી સમાનાંતર તરીકે), પરંતુ સત્તાને અંદરની તરફ (શુદ્ધિકરણો) અને બહારની તરફ (વિસ્તરણ) વાળી દે છે. છતાં હૃદય નાસ્તિકતામાં ઊંચું ઉઠે છે; આ પ્રણાલી પોતાની “વિજયનો પૂર્ણ લાભ” વાસ્તવમાં લઈ શકતી નથી. અતિ-વિસ્તાર (અફઘાનિસ્તાન—નેપોલિયનના રશિયા અભિયાનના સમાનાંતર તરીકે), સ્થગનતા, નિષ્ફળ સુધારાઓ (પેરેસ્ત્રોઇકા અંતિમ નિરાશાભર્યો પ્રયાસ હતો), ઉપગ્રહ રાજ્યોની હાનિ (1989–90 = “મિત્રો”ની હાનિ), અને અંતિમ વિઘટન (1991).

સોવિયેત સંઘનું પતન અચાનક થયું નહોતું—તે ક્રમિક હતું, બિલ્કુલ તેવી જ રીતે જેમ નેપોલિયનનું સામ્રાજ્ય પગલું પગલું ક્ષીણ થયું હતું અને જેમ પ્લોવેમી તથા ઉઝ્મિયાહના રાજ્યકાળ તેમના મંદિર-અહંકારની ક્ષણ પછી કરમાઈ ગયા હતા. દક્ષિણના “આધ્યાત્મિક” રાજાને (શાસકીય સ્વરૂપમાં નાસ્તિકતા) તેનો પોતાનો લાંબો ચાલતો ન્યાય પ્રાપ્ત થયો: અંદરથી ખોખલો બની ગયો, અસત્યને ટકાવી રાખવામાં અસમર્થ રહ્યો, અને ઉત્તરનાં રાજાના પ્રતિઆંદોલનમાં (શૂન્યસ્થાને પાપાશાહીનો પુનરુદય) વહેંચાઈ ગયો.

ફ્રેન્ચ ક્રાંતિ (બે પગથિયાં) રશિયન ક્રાંતિ (ફેબ્રુઆરી અને ઓક્ટોબર/બોલ્શેવિક)નું પ્રતિરૂપ દર્શાવે છે. નેપોલિયોનિક બોનાપાર્ટવાદ અને તેની ક્રમશઃ થતી અવક્ષયપ્રક્રિયા, સ્ટાલિનવાદી સત્તા સંકલન અને સોવિયેતના ક્રમશઃ થતા પતનનું પ્રતિરૂપ દર્શાવે છે. આ બધું દાનિયેલ 11ની “દક્ષિણના રાજા” રેખાનું

આધુનિક પ્રગતીકરણ છે—ટોલેમીની રાફિયા પછીની નિષ્ફળતા અને મંદિરવિષયક અહંકારથી શરૂ કરીને, ઉઝ્બેકિસ્તાનના એ જ પાપ અને ધીમે ધીમે આવેલા તેના અંત સુધી, અને 1798ની ફ્રાન્સ તથા તેના નિશ્ચયવાદી વારસદાર (લેનિન-સ્તાલિન યુગ) સુધી, જે પોતાની જાતે તોથી પોતાને મજબૂત બનાવી શક્ય નહોતો.

લેનિન, સત્તાનો કટ્ટર સ્થાપક અથવા કબજો કરનાર (જેકોબિન/બોલ્શેવિક ઉદ્યમની સમાનતા; 1917 પછીનો “ધક્કો” તબક્કો, બ્રુમેર પછી નેપોલિયનના પ્રારંભિક કોન્સ્યુલેટ સમાન છે). સ્ટાલિન બોનાપાર્ટવાદી સત્તા-સંકલનકર્તા હતો (સોવિયેત સામ્રાજ્યનો નિર્માતા, શુદ્ધિકરણો, દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધમાં વિજય, શીતયુદ્ધનો શિખરબિંદુ; તેનું હૃદય નાસ્તિકતામાં ઊંચું થયું, પરંતુ તે આ વિજયને દીર્ઘકાળ માટે સંપૂર્ણ રીતે “દૃઢ” કરી શક્યો નહીં—અતિપ્રસારણનો આરંભ થાય છે).

ખુશ્તેવ ઉત્તર-શિખરકાળીન “પીગળાવ” યુગનો નેતા હતો (1953–1964): તેણે સ્ટાલિનની નિંદા કરી (ગુમ ભાષણ, 1956), કેટલાક ભ્રષ્ટાચારને ઉજાગર કર્યો, મર્યાદિત સુધારાઓનો પ્રયાસ કર્યો, પરંતુ પ્રણાલીકૃત વિરોધાભાસોને ઉકેલવામાં નિષ્ફળ ગયો. આ “થર્મિડોરિયન” અથવા પ્રારંભિક-પતનના તબક્કા સાથે સમાનાંતર છે—મૂળ નાસ્તિક માળખું યથાવત્ રહે ત્યારે આતંકમાં ઢીલ પડે છે, છતાં પ્રતિષ્ઠા ખંડિત થવા લાગે છે (ઉદાહરણ તરીકે, 1962ની ક્યુબન મિસાઇલ સંકટની અપમાનજનક ઘટના, મહત્વના પરાજયો પહેલાંના નાપોલિયનના નાના આંચકાઓને પ્રતિબિંબિત કરે છે).

ગોબચેવ પેરેસ્ત્રોઇકા (પુનર્નિર્માણ) અને ગ્લાસ્નોસ્ટ (ખુલ્લાપણું) સાથેનો નિરાશાગ્રસ્ત સુધારક (1985–1991) હતો, જે વ્યવસ્થાને “બચાવવા” માટેના અંતિમ પ્રયત્નો હતા, પરંતુ તેઓએ પતનને વધુ વેગ આપ્યો—પૂર્વીય ગઠબંધનનો નાશ (1989નું બર્લિન ભીંત), આંતરિક બળવો. આ “પ્રગતિશીલ અંત”નું સર્વાધિક સ્પષ્ટ ચિહ્ન છે: જેમ 1814ના આક્રમણ પહેલાં સમાયોજન માટે નેપોલિયનના અંતિમ પ્રયત્નો, અથવા મંદિર-અહંકાર પછી ટોલેમી/ઉઝ્બેકિસ્તાનના લાંબો ખેંચાયેલો અધોગતિનો સમય. 1989માં પોપ જોન પોલ દ્વિતીય (ઉત્તરના રાજા) સાથે ગોબચેવનો કરાર/મુલાકાત આધ્યાત્મિક પરાજયનું પ્રતીક છે—દક્ષિણના રાજાનો નાસ્તિકવાદ પાપાસત્તાના પુનરુદય સમક્ષ શરણે જવો.

ચેલ્સિન અંતિમ વિઘટન-પાત્ર હતો (1991 પછી), જેણે ઓગસ્ટ 1991ના તખ્તાપલટા સામેના પ્રતિકારમાં નેતૃત્વ કર્યું, રશિયાનો પ્રમુખ બન્યો, યુએસએસઆરના વિખંડન (ડિસેમ્બર 1991), આંચકાજનક ઉપચારરૂપ ખાનગીકરણ, અને પુંજીવાદી પુનઃસ્થાપનનું નિરીક્ષણ કર્યું. તે અરાજક અંત અને ક્રાંતિ-પૂર્વ તત્વોના આંશિક “પુનઃસ્થાપન”નું મૂર્તિમંત સ્વરૂપ છે (અલ્પસંખ્યક ધનિકવર્ગીય પુંજીવાદ, જેમ નેપોલિયન પછી બર્બોન વંશની વાપસી થઈ હતી તેમ). દક્ષિણના રાજાનું મહેલ વહેંચાઈને દૂર કરવામાં આવે છે, જેથી દાનિયેલ 11:40માં ઉત્તર તરફથી થયેલ વાવાઝોડા સમાન વિજય પૂર્ણ થાય છે (યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ સાથેના ગઠબંધન મારફતે પાપાસત્તા).

આ પ્રકારવિજ્ઞાન તાત્કાલિક પતન કરતાં લાંબો ખેંચાતો, પગલું-દર-પગલું આવતો ન્યાય વધુ પ્રબળ રીતે ઉજાગર કરે છે, જેમ કે ટોલેમી IV ની રાફિયા ખાતેની વિજયપ્રાપ્તિએ ગર્વ, મંદિરમાં અણધાર્યો પ્રવેશ, દેવી પ્રહાર, અને ધીમે ધીમે થતું ક્ષય ઉત્પન્ન કર્યું; ઉઝ્બેકિસ્તાનનું મૃત્યુ સુધી કુષ્ઠરોગને કારણે એકાંતમાં રાખવું; નેપોલિયનના તબક્કાવાર થયેલા પરાજયો (રશિયા, લાઇપઝિગ, પેરિસ, એલ્બા, વોટર્સ). સોવિયેત રેખા સ્ટાલિન હેઠળની શિખર-સામર્થ્યને ઓળખે છે, તથા ખુશ્તેવની ઢીલાશના સમય દરમિયાન થતી ક્રમશઃ ખોખલી થતી પ્રક્રિયાને, જે પ્રણાલીની ભંગાળીઓને પ્રગટ કરે છે. પછી બ્રેઝનેવ-યુગનું સ્થગન અને ત્યારબાદ ગોબચેવના સુધારાઓ ગતિ-વર્ધકો બની જાય છે; ચેલ્સિનનો યુગ આ પ્રવાહને પૂર્ણ કરે છે (USSR વિઘટિત થાય છે, નિશ્ચયવાદનું શાસકીય સ્વરૂપ સમાપ્ત થાય છે). “હૃદય ઊંચું ઉઠાવાયું” એ સમગ્ર રેખામાં પ્રગટ થાય છે (નિશ્ચયવાદી ચિહ્નકાર), પરંતુ કોઈ પણ “વિજયનો સંપૂર્ણ લાભ લેતો નથી.”

દક્ષિણના રાજા ઓનો અંત ક્ર મશ: આગળ વધતો છે; શેતાનનો પતન ક્રૂસ પર આરંભ થો, અને અંતે તેને 1,000 વર્ષ માટે નિવાસનામાં મોકલવામાં આવે છે, અને ૮ ચાર પછી તે મરે છે.

અને મેં એક દૂતને સ્વર્ગમાંથી ઉતરતા જોયો, જેના હાથમાં અબાધ ખાડાની ચાવી અને એક મોટી સાંકળ હતી. અને તેણે તે અજગરને, એટલે કે તે પ્રાચીન સર્પને, જે શૈતાન અને સાતાન છે, પકડી લીધો અને તેને હજાર વર્ષ માટે બાંધી નાખ્યો. અને તેને અબાધ ખાડામાં નાખી દીધો, અને તેને બંધ કરી દીધો, અને તેના ઉપર મુહર મારી, જેથી હજાર વર્ષ પૂરાં થાય ત્યાં સુધી તે રાષ્ટ્રોને ફરીથી ભ્રમિત ન કરી શકે; અને ત્યાર પછી તેને થોડા સમય માટે છૂટો મૂકવો જ પડે.

અને મેં સિંહાસનો જોયાં, અને તેઓ તેના ઉપર બેઠા; અને ન્યાયાધિકાર તેમને આપવામાં આવ્યો: અને મેં તેઓનાં આત્માઓ જોયાં જેઓ ઈસુની સાક્ષી અને દેવના વચનને કારણે શિરચ્છેદ કરવામાં આવ્યા હતા, અને જેઓએ પશુની ઉપાસના કરી ન હતી, ન તેની પ્રતિમાની, અને પોતાના કપાળ પર કે પોતાના હાથોમાં તેનો ચિહ્ન ગ્રહણ કર્યો ન હતો; અને તેઓ જીવંત થયા અને ખ્રિસ્ત સાથે હજાર વર્ષ સુધી રાજ્ય કર્યું. પરંતુ બાકીના મૃતકો હજાર વર્ષ પૂર્ણ થયા ત્યાં સુધી ફરી જીવંત થયા નહીં.

આ પહેલું પુનરુત્થાન છે. ધન્ય અને પવિત્ર તે છે જેને પહેલા પુનરુત્થાનમાં ભાગ છે: આવા લોકો પર બીજા મૃત્યુનું કોઈ સત્તા નથી, પરંતુ તેઓ ઈશ્વર અને ખ્રિસ્તના ચાજકો થશે અને તેની સાથે એક હજાર વર્ષ સુધી રાજ્ય કરશે.

અને જ્યારે તે હજાર વર્ષ પૂર્ણ થશે, ત્યારે શૈતાન પોતાના કેદખાનામાંથી મુક્ત કરવામાં આવશે; અને તે પૃથ્વીના ચારેય ખૂણામાં રહેલી જાતિઓને, એટલે ગોગ અને મગોગને, યુદ્ધ માટે એકત્ર કરવા ભ્રમિત કરવા નીકળશે; જેમની સંખ્યા સમુદ્રની રેતી સમાન છે. અને તેઓ પૃથ્વીના વિશાળ વિસ્તાર પર ચઢી આવ્યા, અને સંતોના છાવણીને તથા પ્રિય નગરને ચારેય બાજુથી ઘેરી લીધાં; અને સ્વર્ગમાંથી દેવ તરફથી અગ્નિ ઉતર્યો અને તેમને ભસ્મ કરી નાખ્યા. અને જેમણે તેમને ભ્રમિત કર્યા હતા તે શેતાનને અગ્નિ અને ગંધકના તળાવમાં ફેંકી દેવાયો, જ્યાં પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તા છે; અને તેઓ યુગાનુયુગ દિવસ અને રાત ચાતના ભોગવશે. પ્રકાશિત વાક્ય 20:1-10.

આગામી લેખમાં અમે દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારની અગિયારથી પંદરમી કલમો મુજબ દક્ષિણના રાજા વિષેના અમારા વિચારવિમર્શને આગળ ચાલુ રાખીશું.

“અંતનો સમય” સામયિક 1996માં પ્રકાશિત થયું હતું, અને તે દાનિયેલના પુસ્તકની તે ભવિષ્યવાણીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જે 1989માં અનમુદ્રિત કરવામાં આવી હતી. તાજેતરમાં આ સામયિક ChatGPT દ્વારા વાંચવામાં આવ્યું અને તેમાં દર્શાવવામાં આવેલા ચાલીસમા વચનના ઇતિહાસમાં યુકેનની ભૂમિકાનું મૂલ્યાંકન કરવા માટે પૂછવામાં આવ્યું. નીચે તે સામયિકનું વિશ્લેષણ આપવામાં આવે છે, જે ત્રીસ વર્ષથી જાહેર અભિલેખમાં રહ્યું છે. સામયિકમાં એલેન વાઇટના લખાણોમાંથી પ્રથમ અવતરણ Testimonies, volume 9, 11 છે.

સારાંશ: ભવિષ્યવાણીના માળખામાં યુકેન

પત્રિકામાં દાનિયેલ 11:40-45 ની ભવિષ્યવાણીય રૂપરેખા અંતર્ગત, સોવિયેત સંઘના પતન અને પાપાસત્તા (ઉત્તરનો રાજા) તથા નિશ્ચરવાદી સામ્યવાદ (દક્ષિણનો રાજા) વચ્ચેના સંઘર્ષના સંદર્ભમાં યુકેનની ચર્ચા કરવામાં આવે છે. યુકેનને પ્રતિનિધિ યુદ્ધોના અંતિમ તબક્કાઓ દરમિયાન, વિશેષ કરીને યુકેનિયન કેથોલિક ચર્ચ અને સોવિયેત શાસન હેઠળ દાયકાઓ સુધીના દમન પછી તેની કાનૂની માન્યતા સાથે સંબંધિત રીતે, એક મુખ્ય ધાર્મિક અને ભૂ-રાજકીય યુદ્ધભૂમિ તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે.

આ સામયિક યુકેનને દાનિયેલ 11:40 ની ૮ ચાપક પ્ર બોધકીય પરિપૂર્ણતિના એક અંગ તરીકે રજૂ કરે છે, જેમાં વેટિકન-યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ સની સંધિ દ્વારા દક્ષિણના રાજા ના ઝાપટે ઉડી જવાને વર્ણવવામાં આવ્યું છે.

યુકેનને સોવિયેત નાસ્તિકતાના ક્ષીણ થવાના અને પૂર્વ યુરોપમાં કેથોલિક પ્રભાવના પુનરુદ્ભવના પુરાવા તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

ઉત્તરના રાજા અને દક્ષિણના રાજા વચ્ચેના યુદ્ધમાં યુકેન

સામયિક શીખવે છે કે દક્ષિણનો રાજા નાસ્તિકતા છે, જેનું પ્રથમ મૂર્ત સ્વરૂપ ફ્રાન્સ (1798)માં અને પછી સોવિયેત રશિયામાં પ્રગટ થયું. ઉત્તરનો રાજા પાપાશાહી છે, અને દાનિયેલ 11:40 વર્ષ 1798માં શરૂ થતા અને 1989માં સોવિયેત સંઘના પતન સાથે પરાકાષ્ટાએ પહોંચતા એક આત્મિક યુદ્ધનું વર્ણન કરે છે. આ સંદર્ભમાં યુકેન સોવિયેત ગઠબંધનના એક ભાગ તરીકે પ્રગટ થાય છે, જે દાનિયેલ 11:40ની પૂર્ણતામાં વહેતા પ્રવાહની જેમ swept away થાય છે. આ પ્રકાશન સોવિયેત સંઘના પતનને પાપાશાહીના ધાતક ઘાવના સાજા થવાના પ્રથમ પગલા તરીકે રજૂ કરે છે (પ્રકાશિત વાક્ય 13).

યુકેનિયન કેથોલિક ચર્ચનું દમન (ઉદ્ધત સ્ત્રોતો)

આ સામયિકમાં સોવિયેત શાસન હેઠળના કેથોલિક સત્તામણના ધર્મનિરપેક્ષ દસ્તાવેજીકરણનો સમાવેશ થાય છે.

ટાઇમ મેગેઝિન, 4 ડિસેમ્બર, 1989માંથી:

“દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધ પછી, ઉગ્ર પરંતુ સામાન્ય રીતે ઓછું રક્તરંજિત સત્તામણ યુકેન અને નવા સોવિયેત ગઠબંધનમાં પ્રસરી ગયું, અને તેણે ઓર્થોડોક્સ ઉપરાંત લાખો રોમન કેથોલિકો તથા પ્રોટેસ્ટન્ટોને પણ અસર કરી.”

યુકેનને એવા મુખ્ય પ્રદેશ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે જ્યાં કોમ્યુનિઝમ હેઠળ કેથોલિક ધર્મનું દમન કરવામાં આવ્યું હતું.

યુકેનિયન કેથોલિક ચર્ચનું કાનૂની માન્યતાપ્રદાન

યુકેન વિષયક ચર્ચાનો એક મુખ્ય કેન્દ્રબિંદુ લાંબા સમયથી પ્રતિબંધિત રહેલી યુકેનિયન કેથોલિક ચર્ચને કાનૂની માન્યતા આપવાનો છે.

લાઇફ મેગેઝિન, ડિસેમ્બર 1989 માંથી:

“તાજેતરમાં ચેકોસ્લોવાકિયામાં ત્રણ નવા કેથોલિક બિશપોની નિમણૂક કરવામાં આવી છે. અને આ મહિને ગોર્બાચોવ ઇટાલીની મુલાકાત દરમિયાન પોપ જોન પોલ II ને મળશે—કેમલિન અને વેટિકનના નેતાઓ વચ્ચેનો આ પ્રથમ સામસામેનો ભેટસંવાદ છે. આ બેઠકોના પરિણામે U.S.S.R. માં લાંબા સમયથી પ્રતિબંધિત યુકેનિયન કેથોલિક ચર્ચને કાનૂની માન્યતા મળી શકે છે.”

યુ.એસ. ન્યૂઝ એન્ડ વર્લ્ડ રિપોર્ટ, 11 ડિસેમ્બર, 1989માંથી:

ધાર્મિક સ્વતંત્રતાના પુનરુત્થાનમાં પાંચ મિલિયન સભ્યો ધરાવતા યુકેન કેથોલિક ચર્ચ પરના સત્તાવાર પ્રતિબંધના ઉઠાવી લેવામાં આવવાનું પણ અપેક્ષિત છે; આ ચર્ચ 1946થી ગુપ્ત રીતે અસ્તિત્વમાં રહ્યો છે, જ્યારે સ્ટાલિને તેને રશિયન ઓર્થોડોક્સ ચર્ચમાં વિલીન કરવાનો આદેશ આપ્યો હતો. યુકેનિયન ચર્ચને કાનૂની માન્યતા અપાવવી પોપના મુખ્ય ધ્યેયોમાંનું એક રહી છે.

પત્રિકા આને નિશ્ચય રવાદી નિયંત્રણના શિથિલ થવાના અને કેથોલિક સત્તાના પુનઃસ્થાપનના પુરાવા તરીકે રજૂ કરે છે. તેને વેટિકનની રાજદ્વારી દબાણનું સીધું પરિણામ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, અને દાનિયેલ 11:40 ની પરિપૂર્ણતામાં એક સીમાચિહ્ન તરીકે યુકેનને પૂર્વ ક્રિસ્તીયન દેશમાં પાપત્વ ફરીથી પ્રભાવ પ્રાપ્ત કરે છે.

કરી રહ્યું છે તેના દ્વં ૨ ચમાન ઉદાહરણરૂં પ રજૂ કરવામાં આવે છે.

પેપાસત્તાના આગેફૂયનો પુરાવા તરીકે યુકેન

સામ્યવાદનો પતન માત્ર રાજકીય પરિવર્તન તરીકે નહીં, પરંતુ નિશ્ચરવાદના આધ્યાત્મિક પરાજય તરીકે, પાપાધિકારની ભૂરાજકીય પ્રગતિ તરીકે અને વિશ્વપ્રભુત્વ તરફ પાપાધિકારના પુનરાગમનના આરંભ તરીકે સમજવામાં આવે છે. યુકેન સોવિયેત ધાર્મિક દમનના વિઘટન અને પૂર્વીય યુરોપમાં રોમની વ્યૂહાત્મક વિજયના એક કિસ્સા-અધ્યયનરૂપે ઉભરી આવે છે. તે બલાત્કૃત નિશ્ચરવાદથી પુનઃસ્થાપિત કેથોલિક સત્તા તરફના દૃશ્યમાન પરિવર્તનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને યુકેનિયન કેથોલિક ચર્ચને કાનૂની માન્યતા મળવી એ બાબતનું પ્રબોધકીય પુષ્ટિકરણ માનવામાં આવે છે કે ઉત્તરનો રાજા દક્ષિણના રાજાને “ચક્રવાતની જેમ” વેરી રહ્યો હતો.

યુકેન અને વિશાળ ભવિષ્યવાણીય ક્રમ

1. 1798 – પેપસી સત્તાને ઘાતક ઘા પડે છે.
2. 1917 – નાસ્તિકતા રશિયામાં સ્થાનાંતરિત થાય છે (બોલ્શેવિક ક્રાંતિ).
3. ૧૯૮૯ – સોવિયેત સંઘનું પતન થાય છે.
4. ૪. યુકેન – કેથોલિક ચર્ચને કાયદેસર માન્યતા આપવામાં આવી.
5. ૫. પાપાસત્તા ભૂરાજકીય પ્રભાવ ફરી પ્રાપ્ત કરે છે.
6. ૬. સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા અંતે પાપલ પ્રભાવ હેઠળ આવે છે (દાનિયેલ 11:41).
7. ૭. સમગ્ર વિશ્વ અનુસરે છે (Daniel 11:42–43).

યુકેન સોવિયેત નાસ્તિકતાવાદ અને પુનઃસ્થાપિત પાપલ પ્રભાવ વચ્ચેના સંક્રમણના ભાગરૂપે તબક્કા 3–4માં બંધબેસે છે.

યુકેન સંબંધિત ચર્ચામાં સંદર્ભિત સ્ત્રોતો

- જેફ પિપેન્જર (મુખ્ય ધર્મશાસ્ત્રીય રૂપરેખા)

ભવિષ્યવાણીનો આત્મા

- મહાન વિવાદ
- પસંદ કરેલા સંદેશાઓ
- ચર્ચ માટેની સાક્ષીઓ

ધર્મનિરપેક્ષ પ્રેસ

- ટાઈમ મેગેઝિન
- લાઇફ મેગેઝિન
- યુ.એસ. ન્યૂઝ એન્ડ વર્લ્ડ રિપોર્ટ

યુકેનનો ઉલ્લેખ નીચેની બાબતોના સંદર્ભમાં કરવામાં આવે છે:

- દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધ પછીનો કેથોલિક સત્તાવણો
- યુકેનિયન કેથોલિક ચર્ચનું ભૂગર્ભ અસ્તિત્વ ટકાવવું
- ગોબચેવ-વેટિકન ફૂટનીતિ

- કેથોલિક અધિક મની કાનૂની પુનઃ થાપના

ન્યૂઝલેંડરમાં યુકેનની ભૂમિકાનો સારાંશ

સોવિયેત નાસ્તિકતાના અધિન દબાયેલા કેથોલિકત્વનું યુકેન એક ગઢ હતું. યુકેનિયન કેથોલિક યર્યને કાનૂની માન્યતા મળવી એ દક્ષિણના રાજાની દુર્બળતા દર્શાવતું સંકેત હતું. યુકેનમાં વેટિકનની અસરએ પોપશાહીના પુનરુદ્ભવને પ્રદર્શિત કર્યું, અને યુકેનમાં આવેલો ધાર્મિક પરિવર્તન એ દાનિયેલ 11:40 પૂર્ણ થઈ રહ્યું હતું તેનો સ્પષ્ટ પુરાવો બન્યો. યુકેનને કેન્દ્રમાં રાખીને બનેલી ઘટનાઓ પોપશાહીના જીવલેણ ઘાવના આરોગ્યપ્રાપ્તિના પ્રથમ પગથિયાનું એક ભાગ હતી. તેથી યુકેનને કોઈ એકાંગી રાજકીય ઘટના તરીકે નહીં, પરંતુ દાનિયેલ 11ના અંતિમ પ્રવર્તનોની અંદર આવેલા એક ભવિષ્યવાણીય ચિહ્ન તરીકે રજૂ કરવામાં આવે છે.